

حقوق بشر در ایالات متحده آمریکا

Kenneth Roth

Executive director of Human Rights Watch

یا آنها را در یک کمیسیون نظامی محاکمه کند و یا بدون محاکمه و بدون وارد کردن هیچ اتهامی آنها را برای مدت نامحدود در بازداشتگاه نگاه دارد. کمیسیون نظامی دولت اواما از اشتباهات مشکل سازی که کمیسیون نظامی دولت بوش با آنها مواجه بود دوری میکند. اما کمیسیون نظامی دولت اواما بر طبق تصویب کنگره از عدم استقلال رنج می برد (قاضی های این کمیسیون از افسران ارتش هستند که باید بر طبق سلسله مراتب نظامی کارهای خود را به مافوقشان گزارش کنند). این کمیسیون بسیاری از اتهامات را جثانی نمیداند و یا عاملین آنها را مجری اوامر مافوق و بی گناه می شناسد.

پرزیدنت اواما در برخورد با بازداشتی ها یعنی نگهداری آنها بدون ذکر جرم و یا انجام محاکمه، خود را متفاوت با پرزیدنت بوش نشان داده است. دولت جدید ادعای بوش را مبنی بر قدرت اجرائی اصلی بودن تکرار نمی کند به جای آن به تفسیر مجوز کنگره در سال ۲۰۰۱ مپردازد که استفاده نیروی نظامی بر علیه القاعده، طالبان و گروههای وابسته را مجاز دانسته است. به هر حال این دو دیدگاه هنوز به دولت اجازه میدهد کسانی را که در جبهه جنگ معمولی اسیر نکرده در اسارت خود نگهدارد. این برخورد همه سربازان آمریکایی یا مجریان قانون را مجاز میکند تا در هر نقطه از دنیا هر مظنون به اعمال تروریستی را به مدت نامحدود و بدون در نظر گرفتن معیارهای استاندارد آمریکا در اسارت خود نگهدارند.

اجتناب پرزیدنت اواما از پایان دادن به استفاده از کمیسیون نظامی و نگهداری بدون محاکمه بازداشتی ها باعث میشود که حتی پس از بسته شدن گوانتانامو روح بدبینی نسبت به اتفاقاتی که در آن رخ داده تا ابد باقی بماند.

کسب اعتبار از دست رفته

دولت بوش در متقاعد کردن رهبران جهان به رعایت حقوق بشر، بخاطر تکبر و سولوس و تک روی، مشکل داشت. اواما از لحظه قرار گرفتن بر مسند ریاست جمهوری سخت کوشیده است تا اعتبار رفته را برگرداند. سخنرانی های اواما در اکرا، قاهره، مسکو، اسلو و شانگهای عامل کلیدی در بهبود بخشیدن دیدگاه دولت آمریکا نسبت به رعایت حقوق بشر بوده است. او بجای ارائه قوانین دست و پاگیر سرمشق های آمریکایی را به دیگر کشورها نشان داده است.

رئیس جمهور آمریکا با اشاره به رویدادهای تاریخی و بازگو کردن داستان زندگی خودش ملتهای دیگر را به رعایت حقوق بشر تشویق کرده است. این اعمال باعث شده است که ایالات متحده آمریکا در چهارچوب جامعه جهانی جای گیرد و بعنوان کشوری که به حقوق انسانی احترام میگذارد شناخته شود.

*** پرزیدنت اواما قول داد در ظرف یکسال بازداشتگاه گوانتانامو را خواهد بست اما در عمل با مشکلاتی مواجه شد**

*** دولت بوش بخاطر تکبر سالوس و تکروی نتوانست رهبران جهان را به رعایت حقوق بشر ملزم سازد**

از مجله Foreign Affairs نوشته: کنت راث

اما برای یک دولت تنها کافی نیست که اعمال شکنجه را ما برای یک دولت تنها کافی نیست که اعمال شکنجه را متوقف کند بلکه باید مرتکبین این اعمال را نیز مجازات کند. اما دولت اواما تاکنون از تحقیقات و پی گرد عاملین و آمرین شکنجه سر باز زده است. اواما همانند روزهای پرتلاش خود برای کسب موفقیت در انتخابات ریاست جمهوری بارها گفته است که او به آینده می نگرد و به گذشته کاری ندارد. با اینهمه دادستان کل آمریکا مروری مقدماتی بر پرونده بازجویان و شکنجه گرانی که از دستورات عدول کرده و فراتر رفته اند داشته است.

پرزیدنت باراک اواما رئیس جمهوری آمریکا

اما از محکوم کردن عاملین شکنجه و یا کسانی که انجام شکنجه را با حکم کتبی تأیید کرده اند طفره رفته و این عمل باعث دور ماندن مقامات بلند پایه از مجازات شده است.

در این میان قول اواما مبنی بر بستن بازداشتگاه گوانتانامو در ظرف یکسال نیز به دلیل مخالفت کنگره و پیچیده بودن برخورد با بیش از دویست بازداشتی، به عمل در نیامده است. سازمان دیده بان حقوق بشر و دیگر سازمانهای غیر دولتی از دولت اواما خواسته اند تا بازداشتی ها را در دادگاههای معمولی دولت فدرال محاکمه کند یا آنها را به کشورهای امنی که مایل به قبول آنهاست اغزام دارد. کاخ سفید بر روی دو گزینه دیگر اصرار می ورزد

پس از دوران ۸ ساله حکومت جرج بوش که با شکنجه تروریست ها و عدم تمکین به قوانین بین المللی همراه بود همه فکر میکردند که پیروزی باراک اواما در انتخابات ریاست جمهوری در نوامبر ۲۰۰۸ میلادی هوای تازه ای را برای تنفس مبارزین نقض حقوق بشر فراهم خواهد کرد. اواما زمانی بر مسند قدرت نشست که جهان نومیدانه در انتظار تغییر رهبری آمریکا بود. اواما در نقطه ای که بلافاصله پس از ادای سوگند ایراد کرد نشان داد که برخلاف بوش، بین ایده آل های مردم آمریکا و امنیت آنها به واقعیات توجه خواهد کرد.

اواما با مشکل احیای ابر قدرتی آمریکا روبرو بود و باید در زمانی که دولتهای سروکوبگر به قدرتهای نظیر چین و روسیه تکیه کرده بودند آنها را به اجرای استانداردهای حقوق بشر جهانی مجبور کند.

زمانی که اواما جایزه صلح نوبل را دریافت میکرد اظهار داشت: ایالات متحده آمریکا نمی تواند از دیگران با اصرار بخواهد که راهی بروند که خود آن راه را نمی پیماید. سخنرانی او در اسلو همچنین بر این نکته تأکید داشت که دولت آمریکا به کنوانسیون ژنو احترام میگذارد. اواما گفت: "حتی وقتی با خصومتی روبرو میشویم که با هیچ قاعده و قانونی همخوانی ندارد به عقیده من ایالات متحده آمریکا باید در مقابل این خصومت نیز استانداردها را رعایت کند. و این چیزی است که ما از کسانی که با آنها می جنگیم متمایز میکند و این سرچشمه قدرت و توان ماست."

زمانی که اواما میخواهد حقوق بشر را در داخل و در خارج از آمریکا بهبود ببخشد در حقیقت تغییری پیشرفت در سخنان ریاست جمهوری را نشان میدهد. با این حال برگردان این واژه ها به یک سند قابل قبول، کاری است که ناقص باقی میماند.

بازگشت ناقص

اواما با سرعت به بازگرداندن دیدگاه های غلط دولت بوش در جنگ با تروریسم پرداخت و در روز پس از تکیه زدن بر صندلی اطاق بیضی شکل کاخ سفید به اقدامات همه بازجویان آمریکایی از جمله مأموران سیا اشاره کرد که بر مبنای معیارهای سخت گیرانه ارتش آمریکا در رسوایی زندان ابو غریب عراق بکار گرفته شده بود. او دستور داده همه بازداشتگاههای متعلق به سیا یعنی مکانهایی که بین سال ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۸ میلادی بسیاری از مظنونین در آن اماکن ناپدید شده بودند تعطیل شود. شکنجه گاه هایی که در همین دوره دایر بودند بسته شود. سرانجام او قول داد در ظرف یکسال بازداشتگاه گوانتانامو در خاک کوبا را تعطیل خواهد کرد.